

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 129

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παισαῖδ δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἑσπαρίας δραχμαὶ 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα 20.
Ἄγγλικα καὶ εἰδικοῦσας καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ στίχοι.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

Ο ΠΡΙΓΚΨ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

Ο Πρίγκηψ Γουλιέλμος της Πρωσίας ούτως την εικόνα δημοσιεύομεν, είνε υιός πρωτότοκος του Αυτοκράτορος Φρειδερίκου Γ'. Ηλικίας ών 29 ετών, καθ' ό γεννηθείς εις Βερολίον την 27 Ιανουαρίου 1859, ε'νε συνταγματάρχης του συντάγματος των Ουστάρων της Φρουράς, ών και την σπολήν φέρει τυγχάνει επίσης συνταγματάρχης του 7ου συντάγματος των Αυστριακών Ουστάρων, ως και του ρωσικού συντάγματος της γραμμής Wyborg N. 35. Τό 1881 ο Πρίγκηψ Γουλιέλμος έμφυσητήν την Πριγκήπessαν Βικτωρίαν του Sleswig-Holstein εξ ης έχει ήδη αποκτήσει τέσσαρα τέκνα. Ο Πρίγκηψ Γουλιέλμος έχει τό ήθος ενεργητικόν και αποφασιστικόν, εις δέ την φυσιογνωμίαν αυτού δέν εύρίσκει τις καμμίαν έκ των ώραιων και κανονικών γραμμών του πατρός του. Τη άποδοδον ιδέας πολιτικώς και διαθέσεις ήμισα φιλικώς προς την Ρωσίαν και την Γαλλίαν.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αί 'Απόκρεω έληξαν. Οί 'Αθηναίοι άφου έπανηγύρισαν κατά κόρον αύτάς ήσύχασαν επί τέλους και διανύουν έν άταραξία και έν άνιξη, μέ μόνην την άπόλαυσιν της προώρου *Λιακάδας* του Μαρτίου, την όχληράν και άτελεύτητον Μεγάλην Τεσσαρακοστήν. Η τελευταία Κυριακή ύπήρξε δια τας 'Αθήνας θέαμα έκτακτον και πρωτοφανές, ή δέ συρροή των προσωποδοφών και των κατά τό μαλλον και ήττον εύφυών και εύπρεπών μεταμφίσεων ύπερέβη πΰσαν προσδοκίαν. Τό Κομητάτον εύρέθη έν δεινή άπορία άπέναντι τόσοσ πληθούς διαγωνιζομένου και εξήντησεν έως ένός τό βραβεΐα καταμερίσαν αύτά έπ' άπειρον. Έφάνη δ' έξ αύτου έμπράκτως πύσον δύσκολον ήτο τό έργον, όπερ άνέλαιβε, να βραβεύση δια πενιχρών μέσων όλους τους έν 'Ελλάδι *μασκαράδες*. Δια τούτου είδεν, ότι τό έργον του άπό τούδε έληξε και ότι, άφου μάλιστα ή πανήγυρις έλαβε χαρακτήρα έθνικόν, εις τό εξής τας έορτάς της 'Απόκρεω θα διενεργή άπ' εύθείας τό Κράτος, αναγράφον εις τον προϋπολογισμόν ειδικόν κονδύλιον δι' αύτάς και έκ μικράς πείρας συνειδημένον να βραβεύη τους καλλιτέρους *μασκαράδες*.

✱

Η αντιπολίτευσις, ήτις κατ' άρχάς έδειξεν έχθρότητα άσπονδον προς την πανήγυριν, επί τέλους έδέησε να όμολογήση δια των όργάνων της, ότι διεξήχθη αύτη μετά ζωηρότητας. Ηρύσθη μάλιστα και ένα άγαθόν οίωόν και μίαν παρηγορίαν εύφρόσυνον έξ αύτης, πεισθεΐσα έκ του άντικυβερνητικού πνεύματος των πλείστων συμβολικών παραστάσεων, ότι οι περισσότεροι *μασκαράδες* άνήκον εις τας τάξεις της αντιπολιτεύσεως.

✱

Οί Πειραιεΐς έώρτασαν κατ' ιδίαν την 'Απόκρεω, συνέστησαν δέ ίδιον κομητάτον, τό όποιον έβράβευσε άρχαιοπρεπώς δια στεφάνων δάφνης και έλαίας τό χαρέμι του 'Αλή πασά και τά μετωπικά έξαρτήματα των άπατωμένων συζύγων. Πιθανόν να μη συνετέλεσε πολύ τούτο εις την έποικοδόμησιν της ήθικής, άλλ' ό κατ' ιδίαν πανηγυρισμός της 'Απόκρεω εις την γείτονα πόλιν είνε εύοίωονος έναρξίς της ποθητής χειραφετήσεως των δήμων άπό του έπαχθοΰς ζυγοΰ του κέντρου του Κράτους. Η άυτονομία άρχεται δια της 'Αποκρηάς' καλόν σημείον.

✱

Όπως επίσης είνε πολύ ένθαρρυντικόν υπό έθνικήν έ-

ποψιν τό φαινόμενον, ότι και έν Χανίοις της Κρήτης συνέστη κομητάτον των 'Απόκρεω κατά μίμησιν του 'Αθηναϊκού. Αν ή άστοργος πολιτική χωρίζη άκόμη τας διαφόρους χώρας του έλληνισμού άπ' άλλήλων, τας συνένώνει τό *μουτσοΰρωμα* της Κυριακής της τυρηνής.

✱

Έμπιστευτικόν.

Μας έπληροφόρησαν, ότι και μετά την πάροδον των 'Απόκρεω ό κ. Δηλιγιάννης διατελεί χολιασμένος κατά της Τεσσαρακοστής, άπηγόρευσε δέ εις τους φίλους του να συγγάζωσιν εις τους ναούς, διότι ύμνολογεΐται έν αύτοις ό Κύριος των Δυνάμεων. . .

Κατά τον κ. Δηλιγιάννην ό Κύριος των Δυνάμεων δέν δύναται να είνε άλλος ειμή ό κ. Τρικούπης, όστις διαθέτει αύτάς κατά βούλησιν, όσάκις θέλει να τον καταδιώξη.

✱

Η κλοπή του Νομισματικού μουσείου.

— Τέλος πάντων ή άνάκρισις προέβη εις μίαν τολμηράν σύλληψιν.

— Τίνος;

— Εις την σύλληψιν της ιδέας του ν' έπαγγείλη κατηγορίαν κατά του κ. Ποστολάκκ.

✱

Έπί του αύτου θέματος.

— Τέλος πάντων ή δικαιοσύνη μας αν δέν είνε πολύ όξυδερκής, έχει όμως καλήν όσφρησιν.

— Πόθεν τό συμπεραΐνεις;

— Διότι ώδηγήθη εις τό τελευταίον σοβαρόν διάβημά της άπό τό άγγείον του κ. Ποστολάκκ.

✱

Και ό λίθος του κ. Ζωγράφου;

Μετά νέας έρεΐνας και νέας ανακρίσεις ή προέλευσις αύτου άπέβη επί μάλλον και μάλλον μυστηριώδης. Αρχίζει να έπικρατή ή ύπόνοια μήπως είνε αερόλιθος.

✱

Τό άληθές είνε, ότι και εάν ποτέ άγίαση ό πρόφην γενικός γραμματεΰς του Υπουργείου των Οικονομικών, θα είνε άγιος του όποίου ούδέποτε θα έορτάζηται ή *μνήμη*.

✱

Δέν θα τό πιστεύσητε, και όμως δυνάμεθα να σας διαβεβαιώσωμεν, ότι ύπήρξαν άνθρωποι έκφράσαντες την ύπόνοιαν μήπως ό λίθος ό εύρεθείς έν τη κύστει του άποθανόντος αυτοκράτορος της Γερμανίας προέρχεται και αύτός άπό του ήμετέρου νομιμαστικού μουσείου!

✱

Ηχώ των Κουλούμων:

— Έραγα πολύν ταραμά και μου πονεί ό λαιμός.

— Τότε να πάρης μερικαΐς ... *ταραμέλλαις!*

✱

Ό φιλέλληνα και έλληνοστής πρίγκηψ του Σάξ-Μάϊνιγγεν δημοσιεύει όσον οΰπω μεταφράσιν εις νεοελληνικήν του *Φιέσκον*.

Παρά του σεπτού λογίου άνκνένομεν και την μετά-

φρασιν του *Φιάσκον*, αφιερωθησομένην κατ' κλήθικον εις τον ένταΰθα Πολιτικόν Σύλλογον.

✱

Η προς τον Σουλτάνον πρεσβεία δέν άνεχώρησε, της έπιδόσεως του Μεγαλοσταΰρου άνταβαλλομένης επί ένα *μηνά*, ένεκα της έορτής του ραμαζανίου.

Και όμως τώρα ακριβώς ήτο ή κατάλληλος περίστασις ν' άγαπήσωμεν μέ τους γείτονάς μας και να μείνη διαρκής ή *άγάπη* μας. Δέν λέγει και τό γνωστόν δίστιχον:

Όταν σε πρωταγάπησα ήτανε ραμαζάνι
Κ' εκόλλησε ή άγάπη μας σαν μέλι στο σαχάνι;

✱

Αί φυλακαί του κ. Συγγρού και οι έν 'Ελλάδι σιδηροΰ κλωβοί.

Η ταπεινή μας γνώμη είνε, ότι τό σύστημα αύτό των κλωβών εις μίαν μόνην χώραν της γης δύναται να έφαρμοσθή άνευ σκανδάλου, εις τας Καναρίους νήσους.

✱

— Δικτί ό νέος αυτοκράτωρ της Γερμανίας άπένειμε τό παράσημον του Μέλανος 'Αετού;

— Διότι έχει πένθος.

Αξός

ΔΑΚΤΥΛΙΟΛΙΘΟΣ

Μά τί δακτυλιόλιθος ό εύρεθείς εσχάτως! γιά τούτον τόρα πηλαεί ό Μάνεσης τρεχάτος . . . δακτυλιόλιθος λαμπρός και πλήρης ιστορίας, μέ συζητήσεις, σχόλια κι' έπιστολάς μυρίας.

✱

Τι εξέλεγξες δι' αυτόν, τί κρίσεις και τί δικαι! μά είνε τιμιότερος άπ' όλα τά πετράδια, που ό Σεδάχ θαλασσινός της Χαλιμας εύρηκε εις άνωμόμου πόλει; βαθύτατα πηγάδια.

✱

Πόθεν προέρχεται κι' αυτός κανένας δέν ειξεύρει, ύπέστη ό ταλαίπωρος πωλήσις κι' άλλαγας, και την πηγήν του προσπαθεί καθένας μας να εύρη, και τούτο είνε ζήτημα και μόνος μας καυγάς.

✱

Μά τί δακτυλιόλιθος! . . . ό κόσμος εξεπλάγη, της αντιπολιτεύσεως ήλλάξαμεν τά πλήθη,

κατ' άλλους μέν, ως λέγεται, νομίμως άντηλλάγη, κατ' άλλους άπό τον Μπουρμιά θαρρώ πως έπωλήθη.

✱

Τού Ποστολάκκ του πτωχοΰ παρέλυσαν οι πόδες και κάθε βίδα έστριψε μ' αύτό τό δακτυλίδι, τό μέγα, τό πολύτιμον, και τό μυστηριώδες καθός κι' έκείνο τό γνωστόν σπαθί του Εύγενιδη.

✱

Καθένας όμως δι' αύτό άς φάλλη, ότι θέλει, άς μεριμνή περι αυτού ό κόσμος κι' άς τρυβάξη, άπ' όπου κι' αν προέρχεται έμένα δέν μέ μέλε', εγώ φιλω έπτά φοράς τό χέρι που τό βάζει.

Σουρμιά

ΤΟ ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΝ ΑΓΑΛΜΑΤΙΟΝ

Έν τη επομένη σελίδι δημοσιεύομεν την εικόνα του κατασχεθέντος άγαλματίου έν Πειραιεΐ. . . Είνε κομψότατον. Όφείλεται δέ πάντως — ίνα όμεν δικαιοί — ή διάσωσις αύτου εις τον έν Πειραιεΐ αξιότιμον ιατρόν κ. Κουρην. Ούτος επί μήνας προσεπάθει να πείση τον τέως τούτου κάτοχον να τό προσφέρη εις τό Μουσείον, άντι άμοιβής όπως δήποτε. 'Αλλ' ό κάτοχος έδουσίπεται, φαίνεται, εβράδυνεν . . . και ούτω τό δικαίωμα της κατοχής αύτου παρεγράφη, μη δηλωθέντος εγκαίρως και κατα νόμον του άγαλματίου ένόμιον της άρμοδίας άρχής. Τοιουτοτρόπως αύτη έθεσε την βαρείαν αύτης χείρα επί του μνημείου τούτου της αρχαίας τέχνης, και τά νυν διατελιΐ τούτου κάτοχος. Ούτως εσώθη τούτο άπό νέου τινός ταΰρου, όστις, καθ' άντιστραφέντων των όρων, συχνότατα άντι να μεταφέρη την Εύρώπην εις την 'Ελλάδα, φέρι επί των νώτων την 'Ελλάδα εις την Εύρώπην! . . . Φαίνεται αι χρυσάι άκτίνες ανατέλλουσιν έκ δυσμών τά νυν.

Τό έϋρημα τούτο εγένετο υπό χωρικού τινός έν Κερκύρα (κατά την αρχαίαν Κασσιόπην) σκάπτοντος άμερίμως τον άγρόν αύτου. Υπήρξε δέ επί ήμέρας τό άθυμα των μικρών του παιδων. Ηδύνατο, ως ό άλλιος του Schiller, να κερδήση άσυγκρίτως πλείονα ή δια έπηγγέλλετο αύτφ ή ίσχυή του άγροΰ του συγκομιδή, εάν, ως έκείνος την Στουάρδην, μετέφερεν ούτος τό έϋρημα εις την άπέναντι όχθην. Τό έπώλησεν ό πτωχός άντι τεσσάρων χαρτινων λιμοκοντόρων. Και όμως πολύ! Ημεΐς δοξάζομεν, ότι παν τοιούτον έϋρημα είνε και δέον να ήνε έθνικόν. Είνε πλούτος κοινός, ούδεις δέ πρέπει να έχη τό δικαίωμα ν' απαλλοτριή τούτον προς ίδιον όφελος.

Τό άγαλματίον είνε χαλκοΰν ύψ. 0,22 του μέτρου. Παριστφ γυναΐκα ποθήρη χιτώνα φέρουσα και ίμάτιον έπ' αύτου. Έκράτει δέ έν τη δεξιφ χειρι άνθος, ως φαίνεται, ή καρπόν. Ο τύπος του άγαλματίου τούτου είνε ήδη γνωστός: τά έν 'Ακροπόλει εύρεθέντα άγάλματα, (άλλα και έν Δελφ και άλλαχού) εγνωρίσαν ήμίν ήξη τον τύπον τούτον, καθ' όν εικονίζετο ή γυνή έν γένει, θα αύτη ειτε και άνθρωπος, έν τη αρχαϊκή τέχνη. Τό έκ Κερκύρας όμως άγαλματίον τούτου, καιπερ όμοιον τοΐς τοιούτοις αρχαϊκοΐς, δέν είνε και σύγγρονον: μαρτύρια τινά έν τοΐς καθ' έκαστον πείθουσιν ήμας, ότι τό έργον είνε τέχνης αρχαϊχούσης: τύπου δηλονότι αρχαϊκού κατά μίμησιν έν μεταγενεστέροις χρόνοις και κατά τέχνην μάλλον προηγήμενην δεδηλωμένου. Ούτω και ή εύρεσις αύτου έν Κερκύρα δέν είνε παράξενος. Έχει όμως έν τούτοις τό άγαλματίον τούτο πάντα τά γνωρίσματα της αρχαϊκής εργαΐας: τό λεπτομερές: τούτέστιν έν τοΐς καθέκαστον, τό μέγρις ύπερβολής: ενισαχού έκτετελεσμένου, τό συμμετρικόν έν τη διατάξει των πτωχών και ίδια τη της κόμης, τό άψυχον και βαρύ έν ταΐς κινήσει της μορφής και έν γένει παν ότι χαρακτηρίζει την έπιμελή μέν και εύσυνείδητον, άλλ' άμόρφωτον έτι εργαΐαν. Τά έργα όμως ταΰτα δέν στεροΰνται παντάπασιν χάριτος: τούναντίον τέρπουσι τό όμμα δια τε της έν αύτοις συμμετρίας και της πολυτελείας, ούτως ειπεΐν, της έκτελέσεως των καθέκαστα.

Σ (ς).

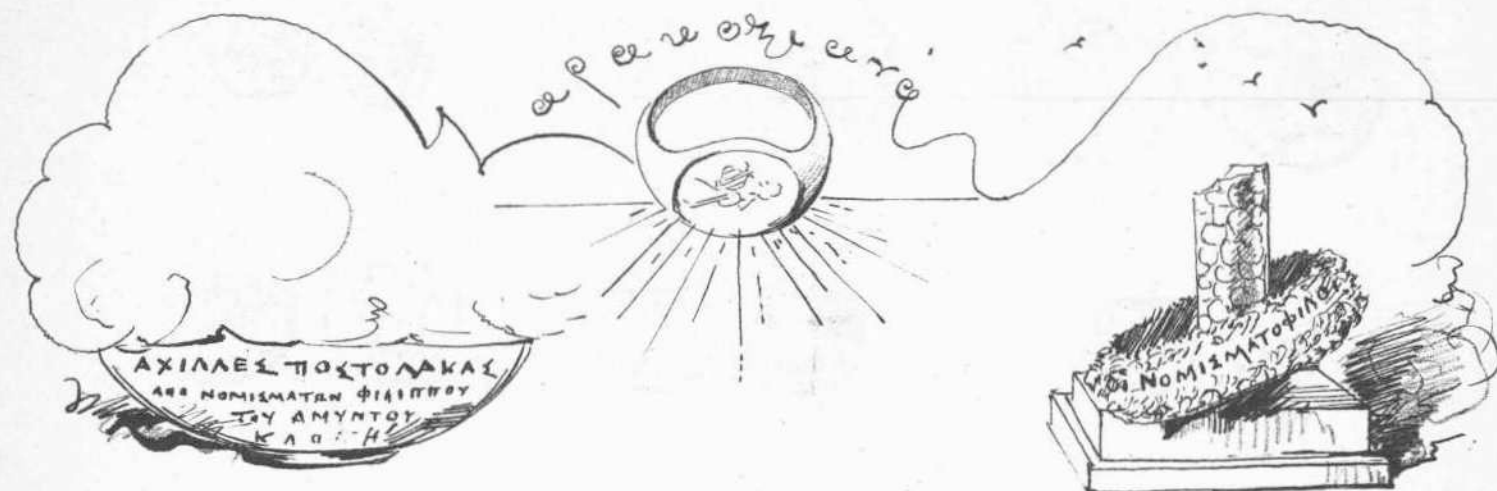
Ἐκ τῶν κλαπίντων νομισμάτων τοῦ Μουσείου

Τὸ κατασχεθὲν χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ἐν Πειραιεῖ

ΑΧΙΛΛΑΕΥΣ ΠΙΚΤΟΡΑΚΗΣ

Νέος μῖτος τῆς ὑπόθεσεως

Εἰς ἀνάμνησιν

— Εἰς τὴν φυλακὴν!
 — Εἶμαι μπολιασμένος κύριε λοχαγὲ ἀπὸ Δευτεραῖο!
 — Τότε σὲ ἀπαλάσσω διότι ὁ Δευτεραῖος ὑποχωρεῖ εἰς τὴν λόγχην.

— Ἀνίγνωστα ὄλην τὴν φαρμακολογίαν τοῦ Ἄφεντούλη τὰς ἀπόκριαι.
 — Τότε ἔσπευε εἰς τὸν σοφὸν καθηγητὴν τὸ Ἴον βραβεῖον

Ὁ Κέρβερος

— Μῆχρι τοῦδε ἀνεκαλύφθησαν δύο μῖτοι....
 — Καὶ κανὲν νόμισμα.

— Μόνον ἡμεῖς οἱ μουσέφιλοι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ κρίνωμεν περὶ μουσείου.
 — Καὶ οἱ φιλόμουσοι.

ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

(ΕΙΔΟΣ ΜΥΘΟΥ)

Ἐπέρχεν ἡ βαρυχειμωνιά,
Κ' ἡ ἀποκρηάτικη τρέλλα τοῦ κόσμου.
Ἐκεῖ σὲ μιὰ προάμερη γωνιά
Νά! δυὸ γυναικίκες φάνηκαν ἐμπρὸς μου.

Ἡ μία, γρηῃ σκυρτῆ καὶ ζαρωμένη.
Μὲ στεγνὰ χεῖλη, μάγουλα χλωμά,
Μὲ ράσο καλογερικὸ ντυμένη
Ὅλο ψιθύριζε πατηρημά.

Κ' ἡ ἄλλη νιὰ δροσόπλαστη, ἀσπρηφόρη,
Μοσχοβολοῦσεν ἀπ' ἄνθη τοῦ βουνοῦ,
Ὁμόρφαινε τὴν ἐξοχή, τὴ χώρα,
Κ' ἐστριφογύριζε τὸν κάθε νοῦ.

Μοῦ λέν κ' ἡ δυό:—Τὶ κάνεις, παλληκάρη;
— Ἐλα μ' ἐμέ! μοῦ λέει καθεμειά,
Ἡ νιότη μόνη της δὲν ἔχει χάρι,
Καὶ δὲν ἐπλάσθη γιὰ τὴν ἐρημιά!—

Μοῦ γλυκοσίμωσ' ἡ γρηῃ 'ς τὸ πλάι
— Ἐγὼ εἶμαι ἡ κυρὰ Σαρκοστή!—
— Κ' ἐγὼ εἶμαι, λέγ' ἡ νιὰ καὶ μοῦ γελάει,
Ἡ Ἄνοιξις ἡ μοσχοβολιστή!

Κι' ἀρχίζου καὶ μιλοῦν κ' ἡ μιὰ κ' ἡ ἄλλη,
Κ' ἡ δύο ἔνχ στόμ' ἀνοίγουνε τρανό.
— Σοῦ τάζω τοῦρανοῦ ἐγὼ τὰ κάλλη. —
— Κ' ἐγὼ τοῦ ἔρωτος τὸν οὐρανό!—

— Μὲ τὰ τροπάρια καὶ μὲ τὴ μετόνοια,
Μὲ τὴ νηστεία καὶ τὴν προσευχὴ
Μαζὺ μὲ τοὺς ἀγγέλους 'ς τὰ οὐράνια
Ἄγνη θὰ σ' ἀνεβάσω τὴν ψυχὴ!

— Κ' ἐγὼ μὲ τῆς ἀγάπης τὸ μεθύσι
Καὶ μὲ τῶν λουλουδιῶν τὴν εὐωδιά,
Ἄγγέλους καὶ οὐρανὸ καὶ ὄλη τὴ κτίσι
Θὰ σοῦ τὰ κλειῶ μὲσα 'ς τὴν καρδιά!—

— Πᾶμε μαζὶ, παιδί μου νὰ σὲ κάμω,
Στεφάνι ἀγίου νὰ φορῆς λαμπρό.—
— Πᾶμε μαζὶ 'ς τῆς νιότης σου τὸ γάμο.
Τὸν ἔρωτα τῆς δίνω γιὰ γαμπρό!—

— Μ' ἐμέ ἡ ζωὴ ἔχει τρανὸ σκοπὸ,
Κρύβω 'ς τὰ μαῦρα ρουχά μου φτερά!—
— Κ' ἐγὼ ἔνχ λόγο ξέρω σ' ἀγαπῶ,
Ἐγὼ εἶμ' ἡ ζωὴ καὶ ἡ χαρὰ!

Γέρνω 'ς τὴν Ἄνοιξιν εὐθὺς γλυκὰ
Ποῦ τὴν ἀγκάλη μ' ἀνοίγειν ἀφράτη,
Καὶ μὲ δυὸ λόγια μου καλὰ κακὰ
Γυρίζω τῆς Σαρκοστῆς τὴν πλάτη.

— Ὁ, Ἄνοιξις, ἀληθινὴ κυρὰ,
Τῆς νιότης μάγισσα, τῆς γῆς λαμπράδα,
Ἐλα, κί' ὅταν γεράσω μιὰ φορά,
Τότε θάρθῃ καὶ τῆς γρηῆς ἡ ἀράδα!—

Χώρα Μυθιστορίας

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΑΕΣ

Ἦλθε τὴν εἶδον καὶ ἀπῆλθε.
Πρόκειται περὶ τῆς Ἀπόκρεω, ἥτις, ἀφοῦ διέσπειρε τὴν εὐθυμίαν παντοῦ, ἀπῆλθε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ φρενητιωδῶν ἐκδηλώσεων συμπαθείας. Οἱ μόνον οἱ-τινες δὲν τὴν εἶδον ἦσαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι καίτοι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκ τοῦ ἐξώστου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης γη-θοσύνως ἔβλεπε τὸ διεκκύνον πλῆθος τῶν προσωποδοφῶρων καὶ μὴ.

Λέγεται, ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως βλέ-πων τοὺς ὑπ' αὐτὸν συνηγμένους ἐνεθυμήθη τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν τῶν ἀνδρῶν Ἀρκάδων καὶ ἠτοιμάζετο νὰ διαβε-βαιώσῃ τὸν πλῆθος, ὅτι θὰ πολεμήσῃ μὲ ὅ,τι ἔχομεν καὶ δὲν ἔχομεν, ἀλλ' ἀνεχαιτίσθη ἐπὶ τῆ θέξ... τοῦ ἀναχωροῦν-τος διπλωμάτου.

Ἡ Β. Οικογένεια καὶ ἄλλιν ἐθεῖτο τοὺς προσωποδοφῶ-ρους καὶ μὴ ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης διὰ νὰ τοὺς ἀντιπο-λιτευθῇ ἐπροτίμησε τὴν Ἐθνικὴν Τραπέζαν καὶ ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Ρενιέρην ὅτι θὰ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν κ. Παπαμυχαλόπουλον, ὅπερ ἀπέκρουσεν ἐντόνως ὁ κ. Διοικητής.

Ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος μὲ τὰ κλειδώματά του ἦτο εὐφυστάτη παρῳδία τοῦ λειτουργούντος ὁμώνυμου σω-ματείου ἤρесе δὲ πολὺ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κ. Δημητρακά-κην, ὅστις μικρὸν ἐδέησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν λόγον τὴν ὁ-ποῖον ἐξέφώνησε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν πραγματικὸν Πολι-τικὸν Σύλλογον.

Οὐδὲν ἀφίνει ἀνεξερνήτητον αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις!
Ἀνεκάλυψεν ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι τὰ ἔξοδα πρὸς δια-κωμῳδῆσιν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου κατέβαλεν ἡ Κυβέρ-νησις διὰ τῆς ἀστυνομίας. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι δὲν εἶνε ἀμέτοχος καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἀφοῦ ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος τῆς Ἀπόκρεω ἔφραεν ἐπὶ τῆς στέγης του... γαλήν.

Ὁ πελώριος Βίσμρκ, ὁ ἀστυνομικὸς Ἄργος, αἱ ἀπολαύ-σεις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ἐθνοφόρος βουλευτοκρατία, τὸ κα-τασκευαστήριον νόμων, τὰ σύμβολα τῆς πολιτικῆς, ἡ ἀφαιρέσις τῶν κρηνῶν καὶ ἄλλα πᾶσα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς μᾶς διέψευσαν γράψαντας, ὅτι ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ τὸ ἄλλας χρησιμεύει μόνον πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἀλατοποθηκαρίων. Μὴ ἔχοντες τὸ χάρισμα τοῦ Κάλχαν-τος δὲν ἠδυνήθημεν νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι τὴν πτωχίαν τῆς πρὸ τελευταίας Κυριακῆς θὰ διεδέχετο ἡ εὐθυμία τῆς παρελθούσης, ἀφοῦ μάλιστα ἦτο γνωστὸν, ὅτι δὲν θὰ ἐλάμ-βανε μέρος καὶ ὁ ὁμώνυμος ἰταλικὸς σύλλογος.

Ἀπρατήρητος διῆλθεν ὑπὸ τοῦ Κομητάτου καὶ ἕτερος

Βίσμρκ ἀληθῶς σιδηροῦς, διότι ἔφερε θώρακα πράγματι τοιοῦτον. Ἡ ἐπιγραφή, ἣν ἔφερε «πρέπει νὰ φοβῆται καὶ τὴν σκωρίαν» καὶ ἡ μεγίστη ὁμοιότης νομίζομεν, ὅτι ἡ-δύναντο νὰ ἐπισπάσῃσι τὴν προσοχὴν τῶν... μασκαρο-δικῶν.

Διάλογος μεταξὺ δύο κάτωθεν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅταν διήρχοντο αἱ ἡλικίαι τοῦ ἀνθρώπου:
— Ποῖον προσκαλεῖ ὁ Δηλιγιάννης;
— Τὰς διαφόρους ἡλικίας... τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνεξίτητος

ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΑ

Ὅλα ἐδῶ ἀλλάξατε καὶ τὰ στοιχεῖ' ἀκόμη
κί' ὁ Μάρτης ὁ πετάγρωμος ἀλλάξε φέτος γρώμη
καὶ 'ς τὰ καλὰ καθούμενα χωρὶς κί' αὐτὸς νὰ ξέρη
πρὶν νάλθῃ κἄν ἡ ἄνοιξη μᾶς φέρνει καλοκαίρι.

Μὲ τὰ γλυκὰ-γλυκὰ τοὺς βλέμματα
μελαγχροναῖς, γαλανομάταις,
μὲ τ' ἀνοιχιάτικα φορέματα
τώρα γυρίζουτε 'ς τῆς στραταῖς.

Ἄ! πῶς μ' ἀρέσει νὰ γυροῦνε
ὄλα τ' ἀχόρταγά μου βλέμματα
'ς τῆς κοπελοῦδαίς ποῦ περνοῦνε
μὲ τ' ἀνοιχιάτικα φορέματα!

Τώρα ποῦ τῆς ἀποκρηάτις δὲν ἔχομε πλησίον
τί θ' ἀπογίνῃ ἄρα γὰ καὶ τὸ κλαπὲρ μουσεῖον;

Ἐῖν' ἀληθὲς πῶς ἔχομε γρηῃ καρδιά 'ς τὰ στήθια,
μ' ἀφοῦ μᾶς ἐμποδίζουτε τὸν πόλεμο 'ς τ' ἀλήθεια,
ἀφοῦ καὶ τοὺς ἀποκλεισμοὺς ἀδίκως καρτεροῦμε
καὶ μᾶς ταῖζουσι λάχανα καὶ τῆς φωναῖς ἀκοῦμε,
ἐμεῖς γιὰ τὸ γεγάτι τοὺς 'ς τὴν ἐποχὴ μας τοῦτε
κάνομε μάχαις ψεύτικαῖς ἔξοδεύοντες μαρποῦτι.

Ἡ τελευταία Κυριακὴ, τὸ λένε πλέον ὄλοι,
ἔκανε παριζιάνικη τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλι,
κ' ἐκεῖνοι ποῦ τὸ 'ξέρουτε τ' ὁμολογοῦνε πάλι
πῶς ποθετὰ δὲν γίνεται παρόμοιο καρναβάλι.
ἀπόδειξις πῶς οἱ ρωμηροὶ κί' ἀφέντες καὶ κυράδες
εἶνε οἱ τελειότεροι τοῦ κόσμου μασκαράδες.

Δοιπὸν περὶ πολιτικῆς κανέναν δὲν 'μιλεῖ;
πότε γιὰ ὄνομα θεοῦ θ' ἀρχίσῃ ἡ Βουλή;

Καὶ εἰς τὴν

ΚΑΡΔΙΑ ΜΑΣΚΑΡΕΜΕΝΗ

Ἄχ! δὲν ἔμπορὸν νὰ καταλάβω τί συμβαίνει.
Πραχθὲς ἀκόμη, φῶς μου, τόσῳ μ' ἀγαποῦσες
Εἰς τὸν χορὸν δὲν ἐφαινόσουν κακιωμένη
Καὶ μ' ἔβλεπες κρυφὰ, κρυφὰ καὶ μοῦ γελοῦσες.

Καὶ βάλς χορέψαμε καὶ πόλκα καὶ καθρίλια
Γυρίζαμε ζευγάρι καὶ οἱ δύο τρελλὸ
Σὲ ἄκουα ποῦ μοῦ 'λεγες λογάκια χίλια
Καὶ μ' ἀφηνες νὰ σκόθω καὶ νὰ σὲ φιλέω.

Ἦρθες καὶ σὺ ἀγάπη μου μασκαρεμένη
Μ' ἐκεῖνη τὴν κομψή σου χωρὶκὴ στολὴ
Τρελλὴ ἀπὸ τὸν ἔρωτα καὶ σὺ καυμένη
Ἄλλὰ καὶ γὼ τρελλὸς ἀκόμη πειὸ πολὺ.

Περάσαν ἡ Ἀποκρηάτις καὶ χθὲς ποῦ σ' εἶδα
Κάτω στὸ Φάληρο θερμὸς ἀπ' τὰ φιλιὰ σου
Τώρα ποῦ δὲν φορεῖ κανεὶς τὴν προσωπίδα
Φαντάσου τί θὰ κάνωμ', ἔλεγα, φαντάσου.

Τὰ δρεῖρά μου ὁμως π'ἄνε στὰ χαμένα
Δὲν ἦτανε τὰ σχεδιά μου σχεδιά της
Μ' ἀφήνει μὲσ' τὸν κόσμον μασκαρὰ ἐμένα
Γιατ' εἶχε μασκαρέψει, λέγει, τὴν καρδιά της.

ΒΙΒΛΙΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Ὁ κ. Γρηγόριος Δ. Ξερόπου-λος, γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων τοῦ ὠραίου διηγημάτων, ἐδημοσίευσε πρὸ τινοῦ εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν ὑπὸ τὸν ἑλκω-στικὸν τίτλον Ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Κόσμου. Ἡ μυθιστορία αὕτη ἐξεδόθη καὶ εἰς ἰδιαιτέρου τεύχους φιλοκάλλως ἐκτετυπωμένη. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἀφοῦ κατὰ τὴν πρώτην δημοσίευσίν σου δὲν ἐγράψαμεν τι, ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν, ὅτι διεξελθόντες τὸ ἔργον, εὗρομεν καὶ τοὺς χαρακτήρας τῶν προσώπων φυσικοὺς καὶ τὴν γλώσσαν ὁμαλωτάτην. Ὁ συγγραφεὺς προέ-θετο νὰ ἐξετάσῃ ἕνα χαρακτήρα ἀληθῶς γενικευθέντα ἐν Ἑλλάδι, τὸν χα-ρακτήρα ἐκείνου, ὅστις ἀτοκαλοῦνται ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὰς ὁλοθρίας συνεπείας ἐνὸς τούτου. Καὶ ἕνα μόνον τῶν τρεπο-μένων τὴν αὐτὴν ὁδόν, λέγει ὁ συγγραφεὺς, τῶν τυρῶν χωροῦνται πρὸς τὸ βάρβαρον, εἰς ὃ πίπτει ἐπὶ τίλους ὁ ἦρωας μου, ἐὰν σώσω, τὸ ἔργον ἔσται ὑπεράνω παντὸς πόνου καὶ πάσης ἄλλης ἱκανοποιήσεως. Ἡμεῖς διαβεβαι-οῦμεν τὸν συγγραφεῖα, ὅτι οὐχὶ μόνον ἕνα θὰ σώσῃ ἐκ τῶν ἀτοκαλουμένων τούτων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, ἀλλὰ θὰ ἔχῃ καὶ ἄλλην ἱκανοποίησιν νὰ πείθῃ πάντα, ὅτι εἰς τὸ μέλλον δύναται νὰ γράψῃ καὶ καλλίτερον ἔργον.

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΙΣ. Ἐδημοσιεύθη ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, φιλοκάλλως ἡ «περὶ τοῦ θεομοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως» μελέτη τοῦ παρ' ἡμῖν ἐγκρίτου νομομαθοῦς κ. Α. Μομφεράτου, ἥτις ὑπεβλήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κατ' ἐντολήν του συντα-χθεῖσα. Ἡ μελέτη αὕτη, τὸ πρῶτον δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἀκροπόλει», ἔτυχεν εὐμενεστάτης υποδοχῆς εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς τῆς Θέμιδος κώ-κλους.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗ. Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις στοιχειώδους μηχανικῆς θεωρητικῆς καὶ ἐφαρμοσμένης, μετὰ 800 περίπου εἰκόνων καὶ σχημάτων. Συγγραφεὺς ταύτης εἶνε ὁ γνωστὸς νομομηχανικὸς κ. Ν. Γαζής.

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ. Ὑπὸ τοῦ κ. Καρόλου Ἐρρίκου Γέλθερτ ἐδημοσιεύθη Ὁδηγὸς Συμπεριφορᾶς κατὰ τὸ ἀγγλικὸν Don't. Εἶνε φιλοκάλλως τετυπωμένος καὶ μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου. Περιττὸν εἶνε νὰ εἰπωμέν τι περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ βιβλίου τούτου ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅπως ἔχομεν ἀνάγκην πάντες ἐνός... Ὁδηγοῦ Συμπεριφορᾶς.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

Γ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΙΛΟΙ
ἐπὶ παραγγελίᾳ
παντὸς εἶδους

ΠΙΛΟΙ
ΧΩΡΙΣ ΚΟΛΛΑΝ

FABRIQUE DE CHAPEAUX
ATHENES

ON FAIT DES
CHAPEAUX
sur mesure
en tous genres

CHAPEAUX
SANS COLLE

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ἀρ. 50. Ἐν τῇ διασταυρώσει τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου 50 Ἀρ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ἀρ. 20. Ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ παρακλιῦρος τοῦ Βιβλιοπωλείου τοῦ κ. Βιλμπεργ. 20 Ἀρ.

Ἄξιον πάσης συστάσεως εἶνε τὸ μοναδικὸν Ἑλληνικὸν Πιλοποιεῖον. Τρέψατε ὄλοι νὰ καπελοβήτε εἰς τὸ πιλοποιεῖον Λευκαδίτου. Ὑποστηρίζοντες τὴν Ἐθνικὴν Βιομηχανίαν, ἀποκτενετε πῖλον κομφὸν, εὐθηνὸν καὶ στερεώτατον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΤΕΑΡΙΝΗΣ

ΣΤΕΑΡΙΚΩΝ ΚΗΡΙΩΝ

Μ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ & ΣΙΑ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Τὸ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΠΑΡΑΓΕΙ
25.000
ΚΗΡΙΑ
ΚΑΒΕΚΑΣΤΗΝ

ΓΑΥΚΕΡΙΝΗ
ΕΛΑΙΝΗ
ΛΑΜΠΑΔΕΣ
ΕΚ ΚΗΡΟΥ

Πάν θεμα καὶ ἑμιστον υγιῶν
φέρουσι τὸ ὄνομα ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ.

Κ. Γουλιώπου Ἀθήναι

Τὸ ΑΣΤΥ συνιστᾷ τὸ στερεοποιεῖον τοῦ κ. Μαρμαρίτου διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα τῶν ἀκαταίτητων ἀσπίων καὶ ἀνευ καπνοῦ ἀποβάντων τῶν κηρίων τοῦ καὶ τὸ σταθερὸν καὶ καθαρὸν αὐτῶν φῶς. Πᾶς τις δὲ θὰ ἐπιθυμῆσῃ νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν ἀρ. οὐ προμηθευθῆν ἐν πακέτῳ ἐκ τῶν ἐν τοῖς διαφόροις καταστήματι τοῦ κράτους πωλουμένων.

ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟΝ ΕΡΓΟΝ

ΕΛΛΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ὑπο
Δ. Ι. ΦΑΛΚΕ

κατὰ
μεταφράσειν ἐλευθέρων
Ν. Ι. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΤΑ 300 ΕΙΚΟΝΩΝ

25 ΤΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΔΡ. 1.00

Βασιμύρω δεδεγμένον Δρ. 60

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΒΙΛΜΠΕΡΓ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΚΟΡΙΝΘΗΣ"